

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.374 van 3 februari 2003
in de zaak A. 122.287/IX-3365.**

In zake :

1. Yvan TEMMERMAN,
 2. Willem BONGAERTS,
 3. Luc DE RIDDER,
 4. Bernard ROTH,
 5. Jozef VAN GESTEL,
- die woonplaats kiezen bij
advocaten V. PERTRY, P. WAETERINCKX en I. VERHEVEN,
kantoor houdende te SINT-STEVENSWOLUWE,
Woluwedael 20

tegen :

1. het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten B. STEEGEN en E. SCHELLINGEN,
kantoor houdende te BILZEN,
Stationlaan 19, bus 1,
2. het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT,
dat woonplaats kiest bij
advocaat T. BALTHAZAR,
kantoor houdende te GENT,
Onderbergen 57.

tussenkommende partijen :

1. het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van WILLEBROEK (in de schorsingsprocedure),
2. de gemeente BOOM (in de schorsings- en vernietigingsprocedure),
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71-72,
3. het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van BOOM (in de vernietigingsprocedure),
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71-72.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Yvan TEMMERMAN, Willem BONGAERTS, Luc DE RIDDER, Bernard ROTH en Jozef VAN GESTEL op 10 juni 2002 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

- "1. het ministerieel besluit van de Vlaamse Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid van 22 april 2002 houdende goedkeuring van de ontbinding van de Autonome Verzorgingsinstelling Algemeen Ziekenhuis Van Enschoot [...];
2. de beslissing van 14 januari 2002 van de algemene vergadering van A.Z. Van Enschoot houdende vrijwillige ontbinding en vereffening van A.Z. Van Enschoot [...];
3. de beslissing van 14 maart 2002 van de bijzondere algemene vergadering van A.Z. Van Enschoot houdende bekrachtiging van het besluit tot ontbinding en in vereffeningstelling van A.Z. Van Enschoot [...]"

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van dezelfde handelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst in de schorsingsprocedure die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Willebroek en de gemeente Boom op 12 juli 2002 hebben ingediend;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door auditeur B. THYS, op grond van de artikelen 93 en 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikkingen van 25 september 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 2002, op welke datum de zaak achtereenvolgens tot de terechtzittingen van 18 november 2002 en 16 december 2002 is uitgesteld;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst in de vernietigingsprocedure die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Boom en de gemeente Boom respectievelijk op 21 oktober en 12 november 2002 hebben ingediend;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten P. WAETERINCKX en I. VERHEVEN, die verschijnen voor verzoekers, van advocaat E. SCHELLINGEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van advocaat T. BALTHAZAR, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, van advocaat G. MEEUS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de tweede en derde tussenkomende partijen;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de gegevens van de zaak.

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekers zijn als geneesheren-specialisten verbonden aan het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT, een vereniging zoals bedoeld in hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hierna “de OCMW-wet” genoemd.

De voornoemde vereniging is in 1996 ontstaan uit de fusie van het Algemeen Ziekenhuis DEN BRANDT, dat onder het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Boom ressorteerde, en het Algemeen Ziekenhuis TEN BOSCH van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van

Willebroek. Die twee campussen werden beide nog uitgebaat op het tijdstip dat de bestreden beslissingen genomen werden.

De deelgenoten van de vereniging zijn de gemeenten Boom en Willebroek, alsook de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van die gemeenten.

Luidens de statuten van de vereniging bedraagt de duur van de vereniging dertig jaar met ingang van 1 januari 1997.

1.2. Op 14 januari 2002 besluit de algemene vergadering van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT tot vrijwillige ontbinding van de vereniging over te gaan en de vereffening aan te vatten met het oog op de definitieve ontbinding.

De beslissing wordt ingegeven door de moeilijke financiële toestand en de verouderde infrastructuur. Het is de bedoeling nadien een samenwerking aan te gaan met de Autonome Verzorgingsinstelling Onze-Lieve-Vrouw Ziekenhuis te Mechelen, verbonden met het AZ VUB. Een groot deel van de ziekenhuisgeneesheren zou een overeenkomst aangeboden kunnen krijgen in de nieuwe structuur met het Onze-Lieve-Vrouw Ziekenhuis.

Het besluit wordt genomen onder de opschortende voorwaarde dat de respectieve gemeenteraden en raden voor maatschappelijk welzijn van Boom en Willebroek hun instemming betuigen met de vrijwillige ontbinding.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.3. Op 17 januari 2002 stemmen de gemeenteraad van Boom en de raad voor maatschappelijk welzijn van Willebroek in met de vrijwillige ontbinding van de vereniging en met de leidraad voor de vereffening. Respectievelijk op 23 en 29 januari 2002 doen de raad voor maatschappelijk welzijn van Boom en de gemeenteraad van Willebroek hetzelfde.

1.4. Met een brief van 21 januari 2002 deelt de voorzitter van de raad van bestuur van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT aan de waarnemend voorzitter van de medische raad van het ziekenhuis mede dat de algemene vergadering van de vereniging op 14 januari 2002 beslist heeft over te gaan tot de

vroegtijdige en vrijwillige ontbinding van de vereniging. Hij vraagt “het advies van de Medische Raad over enerzijds de vroegtijdige en vrijwillige ontbinding en over anderzijds de leidraad voor vereffening”.

1.5. Met een brief van 25 januari 2002 protesteert de waarnemend voorzitter van de medische raad ertegen dat het advies van de medische raad wordt gevraagd over een beslissing die reeds werd genomen. Hij formuleert ook bedenkingen bij de leidraad voor de vereffening en stelt daarover de volgende vragen :

"Voor wat betreft de 'leidraad' :

Zonder vooruit te willen lopen op een definitief advies wens ik hier toch reeds op te merken dat in de leidraad geen rekening werd gehouden met de door de medische raad reeds vroeger uitgebrachte adviezen en/of opmerkingen. Immers herhaaldelijk vroeg de medische raad in zijn adviezen terzake de oprichting van een zelfstandige autonome vereniging van minimum 150 bedden. Ook het advies door U indertijd gevraagd om het AZ VUB aan te stellen tot preferentiële gesprekspartner werd ondergeschikt gemaakt aan deze voorwaarde.

Mag ik U vragen mij te bevestigen of de leden van de algemene vergadering in kennis werden gesteld aangaande de vroegere adviezen en/of verzoeken van de medische raad aangaande het 'toekomstproject'.

Behoudens de zorg voor het algemeen belang van het ziekenhuis komt het de medische raad ook toe de belangen van de geneesheren van het ziekenhuis te behartigen.

Uit de leidraad enerzijds en gesprekken gevoerd door prof. Dupont (handelend namens het AZ VUB) met verschillende collega's anderzijds kunnen we afleiden dat niet alle geneesheren van de huidige staf zullen worden weerhouden in de schoot van de Autonome Verzorgingsinstelling AZ O.L.Vrouw Mechelen. Dit werd me tevens door de heer Borghys bevestigd. Het bestaan van een 'zwarte lijst' met namen van niet te weerhouden geneesheren werd ons door verschillende mandatarissen bevestigd.

Desondanks kan ik in de leidraad geen enkel objectief criterium terugvinden over de manier waarop men de selectie wenst door te voeren.

Bovendien blijkt uit de tekst een zeer groot voorbehoud aangaande de bereidheid tot het zoeken naar en vinden van een redelijke en objectieve verbrekingsvergoeding voor die geneesheren welke in het toekomstig project niet zullen worden weerhouden.

Een en ander geeft uiteraard aanleiding tot de nodige onrust wat een serene bespreking van het ontbindings-, vereffenings- en toekomstdossier in belangrijke mate bemoeilijkt. Zoals ik al heb aangegeven in een persoonlijk gesprek met de heer Borghys roepen nu reeds verschillende geneesheren op tot een actief juridisch verzet tegen de geplande acties".

Deze brief wordt niet beantwoord.

1.6. Met een brief van 19 februari 2002 deelt de waarnemend voorzitter namens de medische raad eensdeels mede dat de adviesaanvraag zonder voorwerp lijkt “gezien de [...] duidelijk reeds eenzijdig genomen beslissingen” en dat de raad niet in de mogelijkheid is een onderbouwd advies uit te brengen indien geen antwoord wordt gegeven op de vragen die werden gesteld in de brief van 25 januari 2002.

Anderdeels stelt hij voor dat de termijn voor het uitbrengen van een advies zou worden verlengd en dat de medische raad, nadat de gevraagde informatie is verstrekt, het dossier zou bespreken.

Ook deze brief wordt niet beantwoord.

1.7. Onder verwijzing naar de instemming die de deelgenoten inmiddels met de vrijwillige ontbinding van de vereniging hebben betuigd, “bekrachtigt” de buitengewone algemene vergadering van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT op 14 maart 2002 “het besluit tot ontbinding en in vereffeningstelling van de [...] vereniging [...] vanaf heden” en keurt zij de bijgevoegde leidraad voor de vereffening goed.

Dat besluit wordt in een notariële akte vastgelegd.

In de leidraad staat onder meer :

"Bedden

De huidige 214 erkende ziekenhuisbedden in exploitatie zijn door de vereffening bij voorkeur toe te bedelen als volgt :

- de exploitatierechten ten aanzien van tien (10) E-bedden zullen, voor zover rechtens mogelijk, worden overgedragen aan het AZ VUB-Jette tegen een vergoeding van Euro tweeënveertig duizend honderd vijftig (€ 42.150); deze opbrengst, of in voorkomend geval de schadeloosstelling, zijnde het provenu van de aldus overgedragen bedden wordt door de vereffening aangerekend op alle verplichtingen van de deelgenoten van de groep Willebroek tegenover de Vereniging;
- de exploitatierechten ten aanzien van honderd zesentwintig (126) ziekenhuisbedden worden zonder bijkomende vergoeding overgedragen, samen met het personeel van de lijst A hier voren, en met uitvoering van wat verder is bepaald wat betreft de artsen, aan de Autonome Verzorgingsinstelling O.L.V. Mechelen;
- de exploitatierechten ten aanzien van de overgebleven achtenzeventig (78) bedden worden, voor zover dit rechtens mogelijk is, tegen vergoeding, overgedragen aan andere erkende ziekenhuizen, waarbij het volgende geldt :
- op vraag van de Autonome Verzorgingsinstelling O.L. Vrouw Mechelen is de vereffening bereid, deze exploitatierechten aan te bieden aan erkende

ziekenhuizen buiten de regio Boom/Willebroek/Mechelen en zal de vereffening de overdracht binnen deze regio slechts benaastigen bij een bod, per bed of groep bedden, dat minstens tien (10) procent hoger ligt dan het eventueel bod buiten de regio en voor de helft van deze exploitatierechten;

- het provenu van de aldus overgedragen bedden wordt door de vereffening aangerekend op alle verplichtingen van de deelgenoten van de groep Boom tegenover de Vereniging;

- binnen wat wettelijk, medisch en economisch verantwoord is, streeft de vereffening er in redelijkheid naar een zo lang mogelijke overgangsperiode van ziekenhuisexploitatie te behouden op de huidige campus Boom, met tweeënveertig (42) bedden (behorende tot de bedden in te brengen in de Autonome Verzorgingsinstelling O.L. Vrouw Mechelen) en een nader te bepalen, dan wel overgebleven deel van de vermelde achtenzeventig (78) bedden.

Materieel vaste activa

- Alle materiaal verband houdende met de medische en niet-medische activiteit en het dito meubilair dat samengaat met de in de Autonome Verzorgingsinstelling O.L. Vrouw Mechelen in te brengen exploitatierechten wordt aan deze instelling verkocht aan een prijs dewelke minstens gelijk is, globaal gezien, aan de met deze goederen samengaande leningslast;

- Het overige materiaal en meubilair wordt door de vereffening te gelde gemaakt.

- De vorderingen van de Vereniging m.b.t. vooruitbetaalde huur worden volledig afgewaardeerd en ten laste gelegd van het eigen vermogen van de vereffening.

Artsen

- De vereffening levert haar beste inspanningen opdat aan zoveel mogelijk ziekenhuisgeneesheren en gelijkgestelden van het A.Z. Van Enschoot, in zijn geheel beschouwd, door de Autonome Verzorgingsinstelling O.L. Vrouw Mechelen een individuele overeenkomst zou worden aangeboden, met gelijktijdige stopzetting, zonder meer, afrekeningen voor het verleden onverlet gelaten, van hun rechtsverhouding met de Vereniging;

- Voor het geval de vereffening zou worden geconfronteerd met rechtmatige vorderingen in schadevergoeding die hun oorsprong vinden in de Vereniging (ingevolge vroegtijdige stopzetting van medische activiteit van het A.Z. Van Enschoot gezien ten opzichte van de ten hunne opzichte eventueel te respecteren opzeggingstermijnen) van ziekenhuisgeneesheren en gelijkgestelden van het A.Z. Van Enschoot, aan wie door de Autonome Verzorgingsinstelling O.L. Vrouw Mechelen geen individuele overeenkomst ...[onleesbaar]... aangeboden overeenkomst niet hebben aanvaard, en voor zover deze vorderingen in schadevergoeding niet door de vereffening kunnen of zouden moeten worden gedragen, komt het saldo of het totale bedrag daarvan ten laste van de deelgenoten van de groep Boom voor de helft en ten laste van de deelgenoten van de groep Willebroek voor de andere helft, ongeacht het ziekenhuis van herkomst van de betrokkenen, doch alleen en uitsluitend in het geval hoven en rechtbanken zouden aanvaarden dat de O.C.M.W.'s van Boom en Willebroek hiervoor rechtens door de betrokkenen kunnen worden aangesproken, quod non; Belooft het totaal van zulke, ten aanzien van het O.C.M.W. Boom en/of het O.C.M.W. Willebroek, gegrond bevonden vorderingen in schadevergoeding meer dan Euro twee miljoen (€ 2.000.000), dan zal elk bedrag dat deze som overschrijdt, worden gedragen door het O.C.M.W. Willebroek, zo nodig ter ontlasting van het O.C.M.W. Boom.

De vereffening zal in het akkoord met de Autonome Verzorgingsinstelling O.L. Vrouw Mechelen doen inschrijven dat, wordt aan de hier voren bedoelde ziekenhuisgeneesheren en gelijkgestelden door deze instelling binnen de vijf (5) jaar na stopzetting van de medische activiteit van het A.Z. Van Enschoot, toch nog een individuele overeenkomst aangeboden, deze instelling gehouden is, pro rata temporis de voorzegde termijn, tussen te komen in de door de vereffening,

en in voorkomend geval door de groepen deelgenoten, aan die ziekenhuisgeneesheren of gelijkgestelden betaalde of te betalen schadevergoeding".

Het betreft de derde bestreden beslissing.

1.8. Met een brief van 20 maart 2002 deelt de waarnemend voorzitter van de medische raad mede dat de raad van oordeel is dat de adviesaanvraag die op 21 januari 2002 werd toegestuurd, ongeldig is "aangezien zij post factum werd gesteld" en dat de raad, gelet op het onbeantwoord blijven van zijn brief van 19 februari 2002, hoe dan ook niet beschikt "over alle nuttige en noodzakelijke elementen om een nuttig en onderbouwd advies te verlenen".

1.9. Met een brief van 2 april 2002 stelt de voorzitter van de raad van bestuur "voor de tweede maal een vraag tot - vrijblijvend - advies [...] betreffende de vroegtijdige en vrijwillige ontbinding van het AZ VAN ENSCHODT en betreffende de leidraad voor de vereffenaars" tot de medische raad. Ingevolge het standpunt van de medische raad dat bij gebreke van de gevraagde informatie geen advies kan worden verleend, worden "de ontbrekende gegevens, voor zover mogelijk, [bijgevoegd] of [toegelicht]" .

1.10. Op 22 april 2002 keurt de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid het besluit van 14 maart 2002 van de buitengewone algemene vergadering van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT betreffende de vrijwillige ontbinding van de vereniging goed.

In fine van dat besluit wordt overwogen "dat de Medische Raad gevraagd werd haar advies te verlenen".

Het betreft de eerste bestreden beslissing.

1.11. Respectievelijk op 25 en 27 juni 2002 keuren de gemeenteraad van Willebroek en de gemeenteraad van Boom de ontbinding en vereffening zoals bepaald in de beslissing van de algemene vergadering van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT goed.

Over de vordering tot nietigverklaring.

2.1. Overwegende dat de gemeente Boom en het OCMW van Boom vragen om in de annulatieprocedure te mogen tussenkomen; dat aangezien zij deelgenoten van de vereniging Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT zijn, zij belang hebben bij het behoud van de bestreden handelingen; dat op hun verzoek dan ook moet worden ingegaan;

3.1. Overwegende dat het met het onderzoek belaste lid van het Auditoraat met betrekking tot het annulatieberoep tot de volgende besluiten komt:

- eensdeels, dat aangezien de beslissing van 14 januari 2002 van de algemene vergadering van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT om de vereniging vrijwillig te ontbinden onder de opschortende voorwaarde van instemming door de respectieve gemeenteraden en raden voor maatschappelijk welzijn, krachtens de artikelen 119 en 122 van de OCMW-wet onder meer onderworpen is aan de goedkeuring van de Vlaamse regering en die goedkeuring niet verkregen werd, ze niet uitvoerbaar is geworden en derhalve geen voor vernietiging door de Raad van State vatbare akte uitmaakt, waardoor het beroep tegen de tweede bestreden handeling kennelijk niet ontvankelijk is, zodat er grond is om het onmiddellijk af te wijzen met toepassing van artikel 93 van de procedureregeling;
- anderdeels, dat het derde annulatiemiddel, schending van de artikelen 125 en 126 van de ziekenhuiswet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, doordat het verplicht advies van de medische raad pas werd gevraagd nadat op 14 januari 2002 de beslissing tot ontbinding van de vereniging reeds was genomen en doordat geen gevolg werd gegeven aan het verzoek van de medische raad om nadere informatie te krijgen, kennelijk gegrond is, zodat er aanleiding bestaat om de eerste en de derde bestreden beslissing onmiddellijk nietig te verklaren met toepassing van artikel 94 van de procedureregeling;

3.2. Overwegende dat de verwerende en tussenkomende partijen -desgevallend in het kader van de schorsingsprocedure- zowel de ontvankelijkheid als de gegrondheid van het beroep betwisten, in het kort samengevat als volgt :

- de verzoekers hebben geen vaststaand belang omdat hen een nieuwe betrekking kan worden aangeboden door het overnemend ziekenhuis;
- zij hebben geen belang meer, ook functioneel, omdat intussen aan hun rechtsband met het ziekenhuis een einde is gemaakt;
- de artikelen 125 en 126 van de ziekenhuiswet zijn ter zake niet van toepassing omdat de medische raad enkel geraadpleegd moet worden omtrent aangelegenheden

die de ziekenhuisactiviteit zelf betreffen, niet die betreffende de rechtspersoon die het ziekenhuis beheert;

- het advies van de medische raad werd wel degelijk vooraf gevraagd, aangezien de beslissing tot ontbinding niet werd genomen op 14 januari 2002 maar pas op 14 maart 2002;

3.3. Overwegende, enerzijds, dat de opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties en verweermiddelen ten gronde niet alle ernst ontberen; dat, anderzijds, nu verzoekers stellen dat de eigenlijke beslissing tot ontbinding van de vereniging werd genomen op 14 januari 2002, ook niet evident kan worden gesteld dat die beslissing niet voor vernietiging vatbaar is, al was het maar in het belang van de duidelijkheid van het rechtsverkeer; dat derhalve moet worden besloten dat het annulatieberoep, in zoverre het gericht is tegen de eerste en derde bestreden beslissingen, niet kennelijk gegrond is en, in zoverre het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, het niet kennelijk onontvankelijk is;

Over de vordering tot schorsing.

4.1. Overwegende dat de gemeente Boom en het OCMW van Willebroek vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat aangezien zij deelgenoten van de vereniging Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT zijn, zij belang hebben bij het behoud van de uitvoerbaarheid van de bestreden handelingen; dat op hun verzoek dan ook moet worden ingegaan;

5. Overwegende dat in het administratief kort geding een aantal ontvankelijkheidsexcepties met betrekking tot het belang van de verzoekers worden opgeworpen:

5.1.1.1. Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap, eerste verwerende partij, opwerpt dat het belang van de verzoekers nog niet zeker is, omdat het aan de vereffenaars behoort eventueel een einde te maken aan de overeenkomsten met de verzoekers en niet vaststaat dat zij dat zullen doen;

5.1.1.2. Overwegende dat verzoekers als artsen verbonden aan een ziekenhuisvereniging die bij de bestreden beslissingen wordt ontbonden met een redelijke evidentie geacht moeten worden een belang te hebben om die beslissing op zichzelf te bestrijden; dat, overigens, zoals uit de aanhef van de bestreden

beslissingen en de daarbij goedgekeurde "leidraad" blijkt, en zoals hierna bij de bespreking van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel nader zal worden uiteengezet, het van meet af aan duidelijk moet zijn geweest dat de bestaande medische activiteit zou worden verminderd; dat daardoor de verzoekers voor een verlies van hun beroepsactiviteit moesten vrezen; dat die vrees naderhand trouwens ook bewaarheid is geworden; dat dit risico alleen al een voldoende belang oplevert voor de verzoekers;

5.1.2.1. Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap ook opwerpt dat de verzoekers die leden waren van de medische raad geen functioneel belang hebben, doordat het derde middel, waarin de schending van dat belang wordt aangevoerd, niet ernstig is;

5.1.2.2. Overwegende dat op de vraag of sommige verzoekers een functioneel belang hebben niet hoeft te worden ingegaan, aangezien zij een ander belang hebben en omdat het niet nakomen van de verplichting om de medische raad om advies te vragen niet uitsluitend op grond van een functioneel belang wordt aangevoerd;

5.2.1.1. Overwegende dat het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT, tweede verwerende partij, in de eerste plaats eveneens opwerpt dat door de bestreden beslissingen geen einde wordt gemaakt aan het contract met de verzoekers en dat er geen functioneel belang is;

5.2.1.2. Overwegende dat voor die exceptie hetzelfde geldt als wat is gezegd onder 5.1.1.2. en 5.1.2.2.;

5.2.2.1. Overwegende dat dezelfde verwerende partij ook opwerpt dat vier van de vijf verzoekers intussen een consulentschap bekleden aan het UZ Antwerpen en dat voor de vijfde verzoeker, dokter TEMMERMAN, de honoraria quasi identiek zijn gebleven;

5.2.2.2. Overwegende dat sterk kan worden betwijfeld of een zogeheten consulentschap voor de betrokkenen dezelfde beroepsmatige en financiële voordelen oplevert als een vaste contractuele relatie met een ziekenhuis; dat de honoraria van de vijfde verzoeker blijkbaar betrekking hebben op zijn activiteit tussen het tijdstip van de bestreden besluiten en dat waarop aan zijn contract een einde werd gemaakt

door de vereffenaars; dat in het licht van wat hierboven onder 5.1.1.2. is gezegd zulks niet relevant is;

5.3.1.1. Overwegende dat het OCMW van Willebroek vooreerst opwerpt dat de eerste en vijfde verzoekers hun professionele activiteit via een bvba uitoefenen zodat zij in hun persoonlijke naam geen vordering kunnen instellen;

5.3.1.2. Overwegende dat in het kader van de vordering tot schorsing op deze exceptie niet moet worden ingegaan aangezien zij niet geldt ten aanzien van de drie andere verzoekers;

5.3.2.1. Overwegende dat dezelfde tussenkomende partij ook laat gelden dat de vordering laattijdig is wat de tweede en de derde bestreden beslissing betreft omdat de eerste verzoeker als hoofdgeneesheer onmiddellijk op de hoogte was en binnen 48 uren zeker zijn medestanders moet hebben verwittigd;

5.3.2.2. Overwegende dat wie beweert dat iemand feitelijk op de hoogte was van de essentiële elementen van een administratieve rechtshandeling waarvan hem geen kennis werd gegeven, het bewijs daarvan moet leveren; dat in dezen het OCMW van Willebroek zich beperkt tot vage veronderstellingen;

5.3.3.1. Overwegende dat het OCMW van Willebroek ook nog opwerpt dat verzoekers nagelaten hebben vooraf het georganiseerd beroep bij de provinciegouverneur in te stellen;

5.3.3.2. Overwegende dat het beroep op de overheid die in het kader van het algemeen administratief toezicht een beslissing van een lagere overheid kan schorsen of vernietigen geen georganiseerd beroep uitmaakt dat op straffe van verval moet worden ingesteld vooraleer de Raad van State te adiëren, zeker niet wanneer het gaat om een besluit dat door de hogere overheid moet worden goedgekeurd vooraleer het uitwerking kan krijgen;

5.3.4.1. Overwegende dat het OCMW van Willebroek ten slotte opwerpt dat de ontbinding van de vereniging geen einde heeft gemaakt aan de aannemingsovereenkomst met verzoekers, dat deze zelf de ontbinding van die overeenkomst hebben gevraagd, dat zij inmiddels zonder vooropzeg is beëindigd, dat dit mogelijk een pecuniaire weerslag heeft maar aldus het direct belang is verdwenen;

dat zij ook vaststelt dat het overgrote deel van de artsen overgenomen wordt door de nieuwe entiteit;

5.3.4.2. Overwegende dat wat voorafgaat niet van aard is om verzoekers het belang te ontzeggen dat zij hebben, overeenkomstig wat onder 5.1.1.2. is uiteengezet;

5.4.1. Overwegende dat de gemeente Boom opwerpt dat, wijl het college van vereffenaars de aannemingsovereenkomst van onbepaalde duur met de verzoekers heeft opgezegd, verzoekers burgerrechtelijk geen aanspraak meer kunnen maken op de uitvoering ervan, dat enkel schadevergoeding mogelijk is en dat verzoekers daardoor geen belang meer hebben bij de schorsing; dat zulks volgens haar ook geldt voor het ingeroepen functioneel belang, wijl de betrokkenen niet meer voldoen aan de verkiesbaarheidsvereisten;

5.4.2. Overwegende dat de nietigverklaring of de schorsing van de bestreden beslissingen de rechtsgrond wegneemt voor de beëindiging van de aannemingsovereenkomsten met de verzoekers; dat in deze staat van de rechtspleging dan ook niet kan worden gesteld dat zij geen belang hebben bij die vernietiging of schorsing; dat wat het functioneel belang betreft moet worden herhaald wat onder 5.1.2.2. is gezegd;

5. 5. Overwegende dat geen der opgeworpen excepties betreffende het belang in het kader van het administratief kort geding kan worden aangenomen;

6. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

7.1. Overwegende dat de verzoekers onder meer in een derde middel de schending van de artikelen 125 en 126 van de gecoördineerde wet van 7 augustus 1987 op de ziekenhuizen -hierna genoemd : de ziekenhuiswet - en van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids-, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel aanvoeren, doordat het verplicht advies van de medische raad pas werd gevraagd

nadat de beslissing tot ontbinding van de vereniging reeds was genomen en doordat geen gevolg werd gegeven aan het verzoek van de medische raad om nadere informatie te krijgen; dat zij uiteenzetten dat de beheerder van het ziekenhuis krachtens de artikelen 125 en 126 van de ziekenhuiswet ertoe verplicht is over een aantal aangelegenheden het advies te vragen van de medische raad en dat deze verplichting een substantieel vormvereiste betreft; dat zij uit het voorschrift van artikel 126, § 2, van de ziekenhuiswet, luidens welk de beheerder een beslissing kan nemen indien na het verstrijken van de termijn van een maand geen advies is uitgebracht, afleiden dat het advies van de medische raad aan de beslissing van de beheerder moet voorafgaan, of dat anders de adviesverplichting elk nut zou verliezen; dat volgens de verzoekers een beslissing tot ontbinding van een ziekenhuisvereniging wel degelijk een aangelegenheid is waarover het verplicht voorafgaand advies van de medische raad dient te worden ingewonnen, daar het volgens hen een aangelegenheid betreft die ressorteert onder artikel 125, 12° en 13°, van de ziekenhuiswet : de ontbindingsbeslissing impliceert eensdeels het sluiten van overeenkomsten met derden ter realisatie van het actief, hetwelk onmiskenbaar een weerslag heeft op de medische activiteit in het ziekenhuis (artikel 125, 12°), en anderdeels - ten laatste bij het afsluiten van de vereffening - de opheffing van de diensten van het ziekenhuis binnen de bestaande entiteit (artikel 125, 13°); dat verzoekers vervolgens betogen dat de beheerder van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT pas op 21 januari 2002 een adviesaanvraag tot de medische raad heeft gericht toen de tweede bestreden beslissing betreffende de ontbinding van de vereniging reeds was genomen, dat de verwijzing in de aanhef van die beslissing naar een adviesaanvraag die tot de medische raad zou zijn gericht, dus niet met de werkelijkheid strookt en derhalve in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, terwijl bovendien aan de medische raad niet de informatie werd gegeven die hem in staat moest stellen een nuttig advies uit te brengen: tot driemaal toe heeft de medische raad geprotesteerd tegen de gang van zaken en werd bijkomende informatie gevraagd, alsook een verlenging van de adviestermijn, de beheerder van de vereniging heeft daarop pas op 2 april 2002, dus ruim na zowel de tweede als de derde bestreden beslissing, gereageerd door een nieuwe adviesaanvraag, hij heeft aldus niet zorgvuldig gehandeld en de redelijke termijn overschreden; dat verzoekers ook nog aanvoeren dat, gelet op het voorgaande, de derde bestreden beslissing ten onrechte aan de tweede bestreden beslissing volledige rechtskracht heeft gegeven en dat, voor zover de derde bestreden beslissing als een zelfstandige beslissing zou moeten worden aangezien, niet kan worden aangenomen dat de adviesaanvraag van 21 januari 2002 aan de medische raad ten

aanzien van die beslissing wel tijdig en dus geldig is, omdat de adviesaanvraag specifiek betrekking had op wat op 14 januari 2002 was beslist en niet op de beslissing die op 14 maart 2002 zou worden genomen, terwijl bovendien de adviesaanvraag van 21 januari 2002, zoals gezegd, onvolledig was omdat aan de medische raad niet alle nuttige en noodzakelijke informatie ter beschikking was gesteld; dat verzoekers ten slotte laten gelden dat de eerste bestreden beslissing ten onrechte goedkeuring heeft verleend aan de derde bestreden beslissing en derhalve eveneens de artikelen 125 en 126 van de ziekenhuiswet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden;

7.2.1. Overwegende dat het verweer van de Vlaamse Gemeenschap tweeledig is : enerzijds stelt zij, ervan uitgaande dat de eigenlijke beslissing tot ontbinding genomen werd op 14 maart 2002, dat de medische raad wel degelijk, op 21 januari 2002, om zijn advies werd verzocht doch dat deze tot tweemaal toe weigerde een standpunt in te nemen, anderzijds omdat in de betrokken aangelegenheid het advies van de medische raad niet vereist was volgens de ingeroepen wetsbepalingen, aangezien de bestreden beslissing of beslissingen zelf niets gewijzigd hebben aan de medische activiteit, daar de vereffenaars gemachtigd worden om deze voort te zetten; dat haar standpunt dienaangaande als volgt luidt :

"Omtrent een vroegtijdige, vrijwillige ontbinding van een Vereniging Hoofdstuk XII OCMW-Wet, is er geen verplichting advies te vragen aan de Medische Raad.

De vereffenaars worden immers gemachtigd de activiteiten verder te zetten zoals in casu het geval is.

Op zichzelf wijzigt deze ontbinding immers niets aan de medische activiteit.

Verzoekende partijen beroepen zich op art. 125,12° van de ziekenhuiswet bepalende dat overeenkomsten met derden die een weerslag hebben op de medische activiteit moeten worden onderworpen aan het advies van de medische raad.

Noch voorafgaand noch ter gelegenheid van vroegtijdige vrijwillige ontbinding worden overeenkomsten met derden gesloten.

Het zijn de vereffenaars dewelke zulke overeenkomsten al dan niet zullen sluiten en die dan te gepasten tijde daaromtrent, in voorkomend geval, het advies van de Medische Raad dienen te vragen.

Er wordt door verzoekende partijen verwezen naar de leidraad van vereffening om haar standpunt te staven.

Deze leidraad is niet bindend en het zijn de vereffenaars dewelke beslissen over het al dan niet sluiten van overeenkomsten.

Alleszins zal in die gevallen, zo deze overeenkomsten de medische activiteit aandoen, het advies van de Medische Raad voorafgaandelijk dienen gevraagd te worden.

Voorts stellen verzoekende partijen dat de beslissing tot vroegtijdige ontbinding 'de oprichting van nieuwe medische diensten en de wijziging, splitsing en opheffing van bestaande medische diensten' met zich mee zou brengen

waardoor overeenkomstig art. 125,13° van de Ziekenhuiswet het verplichte advies van de Medische Raad zou dienen gevraagd te worden.

De redenering zoals hierboven ontwikkeld kan mutatis mutandis hierop de toepassing vinden.

De beslissing tot vroegtijdige en vrijwillige ontbinding houdt geenszins een beslissing in over de oprichting van nieuwe diensten, splitsingen, wijzigingen,...";

7.2.2. Overwegende dat het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT uiteenzet dat de procedure zoals geregeld in de artikelen 126, § 4, en 127, § 1, van de ziekenhuiswet het noodzakelijk maakt dat eerst een ontwerp of voorstel van beslissing wordt opgemaakt, hetwelk wordt voorgelegd aan de adviesverlenende organen en dat pas daarna de eigenlijke beslissing wordt genomen -in casu op 14 maart 2002- zodat, aangezien er advies gevraagd werd over een besluit dat genomen werd onder opschortende voorwaarde en derhalve nog niet definitief was, de ziekenhuiswet niet geschonden werd;

7.2.3. Overwegende dat ook de gemeente Boom er de aandacht op vestigt dat de bestreden beslissingen geen beëindiging van de ziekenhuisactiviteit inhielden en derhalve niet voor advies aan de medische raad dienden te worden voorgelegd; dat zij hieromtrent uiteenzet wat volgt :

"18. Het valt niet in te zien hoe, op zichzelf gezien, een ontbindingsbesluit van een rechtspersoon, waarvan het orgaan ('beheerder' in de zin van de gecoördineerde ziekenhuiswet) de emanatie is, zou passen enerzijds (art. 125, 12°) in overeenkomsten met derden die een weerslag hebben op de medische activiteit (alleen al omdat een ontbindingsbesluit natuurlijk geen overeenkomst met derden is) of anderzijds (art. 125, 13°) een wijziging, splitsing of opheffing van bestaande medische diensten zou meebrengen, met name niet wanneer het in dezelfde beslissing (noodzakelijk) aangestelde College van Vereffenaars uitdrukkelijk gemachtigd wordt de ziekenhuisactiviteit verder te zetten.

Wat de verzoekers bedoelen zijn overeenkomsten, dan wel maatregelen die zich in het kader van de vereffeningswerkzaamheden, dus noodzakelijk na de ontbinding, kunnen voordoen, en waar het dan aan het College van Vereffenaars behoort om de aanvraag tot advies aan de Medische Raad te richten (wat ook geschiedde, zie randnummer 6).

Kunnen, want niet noodzakelijk.

Zo zou een vereffeningsmodaliteit er perfect kunnen in bestaan (hebben) de volledige ziekenhuisactiviteit, met het daarmee gepaard gaande actief en passief, personeel en ziekenhuisgeneesheren en gelijkgestelden, als een algemeenheid van goederen over te dragen aan een andere rechtspersoon, die zelfs niet noodzakelijk een ziekenhuisactiviteit voert (of dat wel doet, maar waarbij de overdracht zodanig is dat de exploitatie van de ziekenhuizen gescheiden blijft).

Zulk een overdracht heeft dan niet, minstens niet noodzakelijk iets van doen met het bepaalde in art. 125, 12° of 13°. Gaandeweg de vereffening, en voor het College van Vereffenaars, bevoegd orgaan, noodzakelijk pas dan, is zulk een soort overdracht, bij gebreke aan gegadigden, onmogelijk gebleken.

19. Deze visie, d.i. het besluit van vervroegde ontbinding zelf is niet onderworpen aan de verplichting van adviesaanvraag aan de Medische Raad, vindt ten andere zijn bevestiging in art. 8, 1° van de gecoördineerde ziekenhuiswet : beheerder is het orgaan dat volgens het juridisch statuut van het ziekenhuis belast is met het beheer van de uitbating van het ziekenhuis, en dat was de raad van bestuur van de Vereniging voor de ontbinding, het College van Vereffenaars na de ontbinding.

Te meer daar dit college uitdrukkelijk door de algemene vergadering van het A.Z. Van Enschoot gemachtigd werd de ziekenhuisactiviteit verder te zetten.

20. Zodat het wel, per 21 januari 2002 gevraagde advies, te aanzien is, zo meent de tussenkommende partij, als een toepassing van art. 126, § 1, tweede zin van de gecoördineerde ziekenhuiswet (het zgn. vrijwillig advies).";

7.3.1. Overwegende dat de door de verzoekers ingeroepen relevante bepalingen van de ziekenhuiswet als volgt luiden :

"Art. 125. In het kader van het in artikel 124 bepaalde doel, verstrekt de Medische Raad aan de beheerder advies over de volgende aangelegenheden :

(...)

12° de overeenkomsten met derden die een weerslag hebben op de medische activiteit in het ziekenhuis;

13° de oprichting van nieuwe medische diensten, de wijziging, de splitsing en de opheffing van bestaande medische diensten;

(...)

Art. 126.

(...)

§ 2. Behalve wanneer de beheerder en de Medische Raad anders zijn overeengekomen, moet het advies binnen een maand worden verstrekt. Indien na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kan de beheerder een beslissing nemen.

(...).";

7.3.2. Overwegende dat zowel de eerste als de derde handeling waarvan de schorsing wordt gevraagd het besluit inhouden tot ontbinding van de vereniging Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT onder voorbehoud van goedkeuring; dat die beslissingen voorafgegaan worden door een aantal overwegingen en vergezeld gaan van documenten welke een licht werpen op de bedoelingen van de auteurs; dat die bedoelingen blijken te zijn, bondig samengevat, een gedeeltelijk afbouwen van de ziekenhuisactiviteit -sluiting van een van de twee campussen (Boom)- en aangaan van een samenwerking met de Autonome Verzorgingsinstelling Onze-Lieve-Vrouw Ziekenhuis Mechelen (VUB) wat de behouden activiteit betreft (campus Willebroek), waarbij zoveel mogelijk gestreefd wordt naar een overname van het personeel en de ziekenhuisartsen door de nieuwe exploitant; dat naar blijkt uit de aanhef van het besluit van 14 januari 2002 daarover reeds verregaande onderhandelingen waren gevoerd; dat de bij de vereffening te volgen werkwijze uitgewerkt is in een "leidraad

voor de vereffenaars", welke volgens die beslissing "in de mate van het mogelijke door hen gevolgd moet worden"; dat die leidraad, waarvan reeds sprake is in de beslissing van 14 januari 2002 en die door de respectieve raden voor maatschappelijk welzijn en de betrokken gemeenteraden werd goedgekeurd vóór 14 maart 2002, en eveneens werd goedgekeurd of bekrachtigd op 14 maart 2002, zoals hiervoor onder 1.7. vermeld een aantal zaken regelt betreffende de overdracht van de exploitatierechten van de ziekenhuisbedden en de artsen;

Overwegende dat prima facie de beslissing tot ontbinding van de ziekenhuisvereniging -daargelaten de vraag of zij op 14 januari dan wel op 14 maart 2002 werd genomen- alsmede de daarbij goedgekeurde leidraad beschouwd moeten worden als beslissingen voorafgaande aan of houdende overeenkomsten met derden die een weerslag hebben op de medische activiteit in het ziekenhuis en houdende de wijziging, de splitsing of de opheffing van bestaande medische diensten, in de zin van artikel 125, eerste lid, 12° en 13° van de ziekenhuiswet, waarvoor het advies van de medische raad gevraagd diende te worden; dat door die beslissing immers vast komt te staan dat het verenigingsverband dat in 1996 werd overeengekomen tussen de gemeenten Boom en Willebroek en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van Boom en Willebroek een einde neemt (12°) en dat de medische activiteit niet meer door de toentertijd opgerichte rechtspersoon wordt georganiseerd (13°);

7.3.3. Overwegende dat bij lezing van het raadsbesluit van 14 januari 2002 de indruk wordt opgedaan dat daar reeds definitief de beslissing is gevallen om de vereniging te ontbinden en de ziekenhuisactiviteit af te bouwen: het beschikkend gedeelte is in die zin gesteld, er wordt enkel verwezen naar opschortende voorwaarden -waaronder echter niet die van het advies door de medische raad- en naar een goedkeuring van de "onderhavige beslissing" door de Vlaamse regering; dat weliswaar kan worden aanvaard dat, wanneer na het nemen van de eigenlijke beslissing vastgesteld wordt dat een door de wet vereist advies -ter zake dat van de medische raad- niet werd ingewonnen, alsnog dat advies wordt gevraagd en de beslissing wordt overgedaan, waarbij de eerste beslissing dan geldt als "principesbeslissing" en deze na het inwinnen van de vereiste adviezen "bekrachtigd" wordt door een definitieve beslissing; dat de medische raad echter enkel een doordacht advies kan verlenen wanneer hij kennis heeft van de precieze voorwaarden van de voorgenomen beslissing en hij niet voor een voldongen feit wordt geplaatst;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de medische raad met een brief van 21 januari 2002 om advies werd gevraagd en dat

daarbij kennis werd gegeven van de meergenoemde "leidraad", doch niet van de eigenlijke beslissing van 14 januari 2002 zelf; dat de voorzitter van de medische raad dan op 25 januari 2002 om bijkomende inlichtingen vroeg, inzonderheid of de algemene vergadering kennis had van vroegere adviezen van de medische raad inzake de voorgenomen samenwerking en aangaande de "selectie" van de over te nemen artsen; dat hij namens de raad zelf op 19 februari 2002 mededeelde dat hij officieel geen kennis had van de "ontbinding" waartoe blijkbaar al definitief was besloten en geen onderbouwd advies kon worden uitgebracht zolang geen antwoord wordt gegeven op de gestelde vragen; dat die vragen geen bijkomstigheden betroffen maar de financiële en rechtspositie van de artsen die al dan niet zouden overgaan naar de Autonome Verzorgingsinstelling Onze-Lieve-Vrouw Ziekenhuis Mechelen; dat die bijkomende inlichtingen niet werden verstrekt en zelfs de vragen daartoe niet werden beantwoord; dat dan ook de indruk als zou de definitieve beslissing reeds genomen zijn niet werd weggenomen; dat derhalve moet worden besloten dat de medische raad niet regelmatig om advies werd gevraagd; dat het derde middel ernstig is;

8.1. Overwegende dat met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij vrezen te zullen ondergaan de verzoekers uiteenzetten wat volgt :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen leidt in hoofde van de verzoekende partijen, die als geneesheren-specialisten werkzaam zijn bij tweede verwerende partij, tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De bestreden beslissingen beogen de ontbinding en vereffening van tweede verwerende partij. Als een gevolg hiervan, verdwijnt tweede verwerende partij.

De moeilijk te herstellen ernstige nadelen voor de verzoekende partijen kunnen als volgt worden omschreven :

-De volledige stopzetting van hun gespecialiseerde professionele medische activiteiten.

-De zoektocht naar nieuwe professionele betrekkingen in andere ziekenhuizen. Gelet op de beperkte arbeidsmarkt voor geneesheren-specialisten kunnen deze ziekenhuizen zich aan de andere kant van het land bevinden. Dit brengt bovendien een zware belasting en ontwrichting van het gezinsleven mee, door een verplichte verhuizing naar de streek van het "nieuwe" ziekenhuis. Geneesheren-specialisten moeten immers in de buurt van het ziekenhuis wonen, om op zeer korte termijn het hoofd te kunnen bieden aan noodgevallen.

-Een beperking van de mogelijkheid om grondige en noodzakelijke medische onderzoeken te laten uitvoeren door het verdwijnen en/of afbouwen van afdelingen en diensten binnen tweede verwerende partij en het verdwijnen van collegae-geneesheren-specialisten en verpleegkundigen.

-Het verlies van (het vertrouwen van het) cliënteel, zowel van patiënten als van verwijzende (huis)artsen, die concurrerende geneesheren-specialisten in de buurt of uit ander ziekenhuizen zullen raadplegen en met hen een vertrouwensrelatie zullen opbouwen.

-Het verlies van kansen om professionele ervaring op te doen, waardoor een achterstand wordt gecreëerd ten aanzien van collegae-geneesheren-specialisten in andere ziekenhuizen met dezelfde specialiteit.

-Imagoverlies door de stopzetting van de professionele activiteiten.

-Inkomensverlies, zowel door het stopzetten van de activiteiten van tweede verwerende partij, als door de negatieve publiciteit die gepaard gaat met de ontbinding van een regionaal ziekenhuis.

Een vernietiging van de bestreden beslissingen na enkele jaren kan deze ernstige nadelen niet herstellen. De ontbinding en vereffening is immers een onomkeerbaar proces. Tegen de tijd dat een vernietigingsarrest tussenkomt, zal de vereffening daadwerkelijk gesloten zijn, tweede verwerende partij ontbonden en dus verdwenen zijn uit de rechtsorde. Bijgevolg zal een vernietigingsarrest zeer moeilijk kunnen worden uitgevoerd, gelet op de specifieke activiteiten van de geneesheren-specialisten die, in het belang van een goede en kwaliteitsvolle gezondheidszorg, een vertrouwensrelatie met hun patiënten moeten kunnen opbouwen en behouden. De patiënten en de doorverwijzende (huis)artsen zullen intussen nieuwe gewoonten hebben aangenomen. Bovendien blijkt de wettelijk voorziene raadpleging van de Medische Raad, die nochtans een andere visie op het ontbindingsdossier kan werpen, onmogelijk.

Hetzelfde geldt indien een vernietigingsarrest tussenkomt voor de effectieve sluiting van de vereffening van tweede verwerende partij. Immers, door de eerste bestreden beslissing kan met de vereffening een aanvang worden genomen en kunnen diensten worden afgeslankt of aan derden worden overgedragen. In de veronderstelling dat de bestreden beslissingen worden vernietigd, zullen de continuïteit in de zorgverstrekking en de organisatie van de dienst niet gemakkelijk meer kunnen worden hersteld.

Wat de verzoekende partijen 4 en 5 (de heer Roth en de heer Van Gestel), leden van de Medische Raad, betreft moet nog worden opgemerkt dat door de miskennen van de adviesbevoegdheid van de Medische Raad (cf. het derde middel), verzoekende partijen niet bij machte [zijn] om hun wettelijk voorgeschreven taak uit te oefenen, namelijk adviseren omtrent beleidsbeslissingen die een impact hebben op de medische activiteit en op een kwalitatieve gezondheidszorg. Aldus werd hen de kans ontnomen (1) om te adviseren omtrent het ontbindingsproject, (2) om alternatieve pistes te onderzoeken en naar voren te schuiven en (3) om het ontbindingsproject en de alternatieve oplossingen te toetsen aan principes zoals het behoud van een maximale werkgelegenheid en kwaliteitsvolle zorgverstrekking in de regio.

Tot het sluiten van de vereffening van tweede verwerende partij, wordt de medische activiteit, inclusief verschillende afdelingen en diensten en de bijhorende personeelsbezetting, op korte of middellange termijn volledig afgebouwd.

De ontbinding en vereffening is een onomkeerbaar proces. Tegen de tijd dat een vernietigingsarrest tussenkomt, zal de vereffening daadwerkelijk gesloten zijn, tweede verwerende partij ontbonden en dus verdwenen zijn uit de rechtsorde. De verzoekende partijen, leden van de Medische Raad, zullen in voormelde hypothese hun wettelijke taak niet meer kunnen vervullen.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen verschillende moeilijk te herstellen ernstige nadelen lijden bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen.";

8.2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij in essentie antwoordt dat de nadelen welke de verzoekers menen te zullen ondergaan allesbehalve zeker, niet bewezen en louter hypothetisch zijn, omdat bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het de vereffenaars zijn die de manier en wijze waarop de vereffening en ontbinding zal worden voltrokken bepalen, dat de gevolgen welke de uitvoering van de beslissing zal hebben nog onduidelijk zijn; dat volgens haar dan

ook de diverse nadelen waarop de verzoekers alluderen niet zeker zijn, niet bewezen, of morele en financiële nadelen uitmaken welke door een annulatiearrest kunnen worden hersteld;

8.2.2. Overwegende dat ook volgens de tweede verwerende partij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aangetoond, aangezien verzoekers na de bestreden beslissingen hun professionele werkzaamheden gewoon verder hebben gezet binnen het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT; dat in verband hiermee wordt uiteengezet dat het enkel door een eventuele beslissing van het college van vereffenaars om een einde te maken aan de contractuele relatie tussen partijen zal zijn dat een geneesheer zijn activiteit stopgezet ziet, met alle gevolgen die de verzoekers vrezen vandien, niet door de beslissing van de algemene vergadering om over te gaan tot de vereffening, laat staan door de goedkeuringsbeslissing van de Vlaamse regering;

8.2.3. Overwegende dat de gemeente Boom en het OCMW van Willebroek eveneens stellen dat de nadelen waarover de verzoekers zich beklagen, in de mate dat ze zouden bestaan en blijven bestaan, niet rechtstreeks volgen uit de bestreden beslissingen, maar uit het optreden van het college van vereffenaars; dat volgens de eerstgenoemde tussenkomende partij bovendien een eventueel schorsingsarrest niet kan meebrengen dat de ziekenhuisactiviteit op de campus Boom hervat zou worden, gelet op de inmiddels met andere ziekenhuizen gesloten overeenkomsten en door het college van vereffenaars in het belang van de volksgezondheid genomen en niet aangevochten maatregelen, waardoor er thans overigens geen erkenning van overheidswege meer is; dat zij ten slotte wijst op de definitieve en irreversibele beëindiging van de aannemingsovereenkomst tussen het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT en de verzoekers, die meebrengt dat een eventueel schorsingsarrest de nadelen waarover verzoekers zich beklagen niet kan wegnemen, omdat ze geen aanspraak kunnen maken op reïntegratie;

8.2.4. Overwegende dat ter openbare terechtzitting ten slotte nog is betoogd dat inmiddels de vereffenaars de overeenkomsten met alle verzoekers hebben beëindigd, maar dat vier van hen weer aan het werk zijn en dat niemand van hen tegen de beëindiging van zijn overeenkomst in rechte is opgekomen;

8.3.1. Overwegende dat zoals hoger gebleken is de bestreden en de ermee samenhangende beslissingen ervan uitgaan dat de zelfstandige ziekenhuisactiviteit van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT zal worden stopgezet en dat deze op

een beperkte schaal door een andere entiteit zal worden voortgezet, eventueel in een van de bestaande campussen; dat ook de beëindiging van de overeenkomsten met de ziekenhuisartsen door de vereffenaars in het vooruitzicht wordt gesteld, hoewel sommige onder hen hun medische activiteit zullen kunnen voortzetten bij de ziekenhuisentiteit waaraan de behouden ziekenhuisactiviteit in de toekomst zal worden overgedragen;

8.3.2. Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, erin bestaande dat aan de activiteit van de verzoekers in de verzorgingsinstellingen van de tweede verwerende partij een einde komt, duidelijk al besloten ligt in de ontbinding van die partij en dat de stopzetting van haar ziekenhuisactiviteit, het daadwerkelijk sluiten van een of beide ziekenhuizen, de overdracht van de bedden en het beëindigen, door de vereffenaars, van de overeenkomsten met de verzoekers al voorgeschreven is door de leidraad die met de bestreden beslissingen werd goedgekeurd; dat de stelling van de verwerende en tussenkomende partijen bijvallen betekent dat verzoekers telkens apart moeten opkomen tegen wat het uitzicht heeft van uitvoeringsbeslissingen; dat in tegenstelling met wat die partijen beweren, niet is gebleken dat de meeste verzoekers intussen weer een gelijkaardige activiteit uitoefenen: zij hebben uit eigen beweging bij het UZ Antwerpen een consulentschap aanvaard, doch het is niet duidelijk of dat een voltijdse bezoldigde activiteit inhoudt;

8.3.3. Overwegende overigens dat de verwerende en tussenkomende partijen elkaar tegenspreken door enerzijds te stellen dat het nadeel pas ontstaat bij de opzegging van de overeenkomsten door de vereffenaars en anderzijds dat een schorsing van de bestreden beslissingen de sluiting niet ongedaan kan maken; dat uit die tweede opvatting enkel kan worden besloten dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van de verzoekers wel degelijk vastgeknoopt moet worden aan de beslissing tot ontbinding van de vereniging zelf;

8.3.4. Overwegende dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldoende is aangetoond;

9. Overwegende dat de voorwaarden voor schorsing zijn vervuld; dat aangezien in deze stand van de rechtspleging nog niet kan en moet worden uitgemaakt of de beslissing tot ontbinding van de vereniging Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT door haar algemene vergadering op 14 januari dan wel op 14 maart 2002 is genomen, die beide beslissingen alsmede het goedkeuringsbesluit van 22 april 2002 in hun uitvoering dienen te worden geschorst,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Willebroek en de gemeente Boom in de schorsingsprocedure worden ingewilligd.

De verzoeken tot tussenkomst van de gemeente Boom en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Boom in de vernietigingsprocedure worden ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

1. het besluit genomen door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid op 22 april 2002, houdende goedkeuring van de ontbinding van de Autonome Verzorgingsinstelling Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT;
2. de beslissing van 14 januari 2002 van de algemene vergadering van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT houdende vrijwillige ontbinding en vereffening van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT;
3. de beslissing van 14 maart 2002 van de bijzondere algemene vergadering van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT houdende bekrachtiging van het besluit tot ontbinding en in vereffeningstelling van het Algemeen Ziekenhuis VAN ENSCHODT.

Artikel 3.

De debatten worden heropend in de vernietigingsprocedure. De zaak wordt voortgezet volgens de gewone procedure.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drie februari 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.